

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0233 van 19 november 2015
in de zaak RvVb/1415/0272/SA/0266

de heer **Arnold DE NUL**, wonende te 9300 Aalst, Ledebaan 181 en waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

Het beroep is ingesteld met een aangetekende brief van 7 januari 2015 en strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestuurlijke beslissing van 4 december 2014 van de deputatie van de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen waarbij aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het verbouwen en uitbreiden van een woning en het oprichten van een garage.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 9300 Aalst, Ledebaan 183 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummer 772T.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 17 juni 2015 heeft de voorzitter van de Raad vastgesteld dat het verzoekschrift op het eerste gezicht geen omschrijving lijkt te bevatten van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is en dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is.

De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

Artikel 56, §1, 2° van het Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift in het geval van een vordering tot schorsing een uiteenzetting dient te bevatten van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Op basis van artikel 59, §3 van het Procedurebesluit heeft de verzoekende partij de mogelijkheid gekregen om een verantwoordingsnota in te dienen. In deze nota dient de verzoekende partij te verantwoorden dat in het initiële verzoekschrift wel degelijk een omschrijving is opgenomen van de

redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, en dient zij concreet aan te geven waar en op welke wijze zij die omschrijving in haar verzoekschrift heeft gegeven.

De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

Mijn verzoekschrift tot schorsing is aanvullend aan mijn verzoek tot vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning verleend aan Luwaert Stijn en is uitsluitend gericht tegen de oprichting van een vrijstaande garage tegen de scheidingsmuur van de twee percelen. De heer Luwaert had een aanvang gemaakt met de bouw van die garage tegen de scheidingsmuur aangezien de fundering daarvoor reeds was aangelegd. Dit blijkt uit de bijgevoegde foto's waarin dit te zien is en waar ik de grondplateau van de fundering in het rood heb afgelijnd (zie bijlage). Nadien werd verder gewerkt aan de verbouwing van de woning en werd er nog niet met de bouw van de garage aangevangen. Niettemin zal de bouw van de garage eerstdaags worden uitgevoerd. Om te vermijden dat dit gebeurt voor de uitspraak van de betwisting en om te voorkomen dat ik voor voldongen feiten wordt geplaatst heb ik de schorsing van de bouw van de garage gevraagd. De aanleg van de fundering wijst erop dat er tegen de gevel zal worden gebouwd en niet op 1 m afstand ervan. In het ander geval kan ook tegen de gevel worden gebouwd met beperking van de hoogte tot de hoogte van de gevel doch er is geen garantie dat zou gewacht worden tot de uitspraak van de Raad. Aangezien er onzekerheid bestaat over de volgens mij onregelmatige bouwplannen vraag ik uitstel met de aanvang van de bouwwerken tot na de uitspraak van de Raad.

...”

2.

De Raad moet echter vaststellen dat de verzoekende partij in de verantwoordingsnota niet aangeeft waar en op welke wijze zij in het initiële verzoekschrift de redenen die de hoogdringendheid aantonen, heeft weergegeven. Zij zet in haar verantwoordingsnota weliswaar uiteen waarom de behandeling van de zaak volgens haar hoogdringend zou zijn, maar verwijst hierbij niet naar eventuele passages in het initiële verzoekschrift waaruit de redenen van hoogdringendheid, zoals omschreven in de verantwoordingsnota, zouden kunnen worden afgeleid.

De verantwoordingsnota kan en mag niet gelijkgesteld worden met de mogelijkheid om het verzoekschrift op basis van artikel 17, §2 Procedurebesluit te regulariseren. Dit artikel voorziet immers niet in de mogelijkheid tot het regulariseren van de vereiste om in het verzoekschrift de redenen uiteen te zetten die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

De verantwoordingsnota kan bovendien niet worden beschouwd als een afzonderlijk verzoekschrift tot schorsing, aangezien het niet voldoet aan de vormvereisten uit artikel 55 tot en met 57 Procedurebesluit.

De vordering tot schorsing is dus klaarblijkelijk onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing, ingesteld bij aangetekende brief van 7 januari 2015, is conform artikel 59, §1 Procedurebesluit klaarblijkelijk onontvankelijk.
2. De procedure wordt wat betreft de vordering tot vernietiging voortgezet conform artikel. 59, §6 Procedurebesluit.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 19 november 2015, door:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

met bijstand van

Xavier VERCAEMER, hoofdgriffier.

De hoofdgriffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Xavier VERCAEMER

Filip VAN ACKER